

עמ"ת 38577-10-24 - חגי אברהם נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 38577-10-24

לפני:	כבוד השופט חאלד כבוב
העורר:	חגי אברהם
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל
	ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת א' אורן) במ"ת 34195-02-24 מיום 14.10.2024 כ"ו בתשרי התשפ"ה (28.10.2024)
תאריך הישיבה:	
בשם העורר:	עו"ד איתי שהם
בשם המשיבה:	

החלטה

1. זהו ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת א' אורן) במ"ת 34195-02-24 מיום 14.10.2024, בגדרה הורה בית משפט קמא על מעצרו עד תום ההליכים.

רקע

2. הרקע וההליכים הקודמים פורטו באופן מקיף בהחלטה קודמת של בית משפט זה שניתנה בעניינו של העורר בגדרי בש"פ 4651/24, מפי השופט י' כשר (להלן: בש"פ 4651/24)), משכך אחזור על עיקרי הדברים בתמצית.

3. כתב האישום שהוגש נגד העורר המייחס לו שתי עבירות של אחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973; נשיאה והובלה של נשק ואביזר נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין,

עמוד 1

התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); כניסה והתפרצות לדירת מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין; ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין. זאת, בגין החזקה של נשק תת מקלע מאולתר מדגם קרלו ומחסנית ריקה, וכן כשבעים גרם של סם מסוג METHYLMETHCATHINONE בתיק גב; וסם מסוג קטמין במשקל של כשלוש-עשרה גרם בתוך קופסת נעליים. לפי כתב האישום, העורר נמלט משוטרים לאחר שאלו דפקו על דלת ביתו והורו לו לפתוח אותה, תוך שהוא נפטר מהקטמין ונושא על גבו את תיק הגב. עוד נטען כי העורר בעט ושבר את דלת הכניסה לדירה הנמצאת בקומה העליונה בבניין הסמוך, בשעה שהדירה הייתה ריקה באותה עת מאדם. או אז, העורר נכנס לדירה, נעל את דלת הכניסה והסתיר את התיק בתוך ארון שנמצא מתחת לכיור המטבח. בהמשך, יצא העורר בחזרה לגג הבניין השכן, טיפס בחזרה לגג הבניין שלו ונעצר על-ידי השוטרים בעת שהוא יורד מהבניין.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את העורר עד תום הליכי המשפט כנגדו. בהחלטה מיום 15.02.2024 הורה בית המשפט המחוזי (השופט ע' מיכלס) על מעצרו של העורר עד למתן החלטה אחרת, בהינתן הסכמתו של בא-כוח העורר לקיומו של ניצוץ ראייתי. ביום 30.05.2024 נערך דיון בבקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים. לאחר ששמע את טענות הצדדים, ודן בהן באריכות תוך ירידה לפרטי פרטים, קבע בית המשפט המחוזי כי עלה בידי המשיבה להצביע על קיומן של ראיות לכאורה לעבירת ההתפרצות, וכן ראיות הקושרות את העורר לתיק, שבו נמצאו בהמשך הנשק ויתר הסמים. בנתון לאמור, בית המשפט לא מצא להפנות את העורר לשירות המבחן, "וזאת לאור עוצמת הסיכון הנשקפת ממנו וכאשר ממילא עילת המסוכנות אינה מאפשרת לשקול את שחרורו לחלופת מעצר, גם אם היה מתקבל תסקיר חיובי שהיה ממליץ על כך". בית המשפט המחוזי עמד על קיומה של עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות, בשל עבירת הנשק; ועל עברו הפלילי המכביד של העורר, הכולל שש הרשעות קודמות. על כן, נקבע כי לא ניתן לתת בעורר אמון לצורך בחינה של חלופת מעצר.

5. בהחלטתו בבש"פ 4651/24 קבע השופט כשר, כי יש לקבל תסקיר מעצר בעניינו של העורר, נוכח חולשה ראייתית, מסוימת, שנמצאה על-ידו ביחס לטענה כי העורר נשא את התיק עמו על הגג.

המשך השתלשלות ההליכים והחלטה מושא עניינו

6. בהתאם להוראת השופט כשר, הוגש ביום 28.08.2024 תסקיר מפורט מטעם שירות המבחן, בגדרו אף נבחנו מפקחים. ברם, בסופו של דבר לא מצא להמליץ על שחרורו של העורר לחלופת מעצר או למעצר באיזוק אלקטרוני.

הובהר, כי נקודת המוצא היא החלטתו של השופט כשר, לפיה קיימת חולשה ראייתית מסוימת, אך אושררו הקביעות בדבר קיומן של ראיות לכאורה הקושרות את העורר למרבית העבירות שיוחסו לו. כן הוזכר, כי בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 30.05.2024, נקבע כי לא ניתן לתת אמון בעורר. לא זו אף זו, בתסקיר שירות המבחן הוצגו אינדיקציות נוספות למסוכנות משמעותית - לרבות התמכרות ודפוסים שוליים המהווים מוקדי סיכון. שירות המבחן התרשם כי העורר לא ראה עצמו כמי שזקוק לטיפול בהתמכרותו לאורך שנים, וכי הוא נעדר הרתעה

מהחוק ומהליכי משפט, מתנהל בחוסר גבולות ומבלי להפיק לקחים מסנקציות. בצד האמור צוין, כי כיום העורר מבטא מוטיבציה לשינוי, וביקש להשתלב בטיפול בהתמכרויות ביחידה העירונית. עם זאת, הלכה למעשה, העורר לא שולב בטיפול בבית המעצר, הגם שהוא עצור מאז חודש פברואר 2024.

אשר למפקחים - הוטעם, כי הגם שמדובר במפקחים בעלי רצון טוב לסייע, לאורך שנים משפחתו התקשתה להציב לו גבולות. לפיכך, בסופו של דבר, לא נמצא כי יש בחלופת המעצר המוצעת די כדי לאיין את הסיכון המשמעותי הנשקף מהעורר.

7. בהחלטתו החוזרת מיום 14.10.2024, שניתנה לאחר קבלת התסקיר, בית המשפט סיכם כי מדובר בעורר שישנן ראיות לכאורה כי החזיק בביתו תת מקלע מסוג קרלו, מחסנית ושני סוגי סמים קשים שלא לצריכה עצמית ולו עבר פלילי מכביד. אשר על כן נקבע כי חרף העובדה שבית המשפט העליון מצא חולשה ראייתית בנשיאת התיק על גג הבניין, הרי שהמסוכנות הנלמדת מהעבירות של החזקת הנשק והסמים, כשלעצמן, עם מאפייני אישיותו ומסוכנותו של העורר, כעולה מתסקיר שירות המבחן המפורט ועברו הפלילי, מצדיקות להורות על מעצרו עד תום ההליכים. כמו כן נדחתה הטענה בדבר הצורך לחרוג מהמלצת שירות המבחן במקרה זה, משלא נמצאו טעמים מיוחדים הדרושים לשם כך.

הערר דנן

8. העורר חוזר על טענותיו כי אין במסד הראייתי שבתיק כדי לתמוך במסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה. עוד לשיטת העורר, בית משפט קמא התעלם מקביעת בית המשפט העליון ומהקביעה כי קיים קושי ראייתי. נטען, כי שגה בית משפט קמא בהחלטתו להותיר את העורר במעצר עד תום הליכים, תוך מתן התייחסות לא סבירה לתסקיר מעצר לקוי, מבלי להורות על הזמנת תסקיר משלים, בשים לב לכלל השיקולים שהצדיקו חלופת מעצר. נטען, כי בית המשפט שגה כשנתן ביטוי לתסקיר שמתבסס על אי לקיחת אחריות מצד העורר בגין עבירה שהוא כופר בביצועה. עוד נטען כי שגה בית המשפט המחוזי עת לא היה מוכן לבחון בעצמו את המפקחים המוצעים כלל.

9. בדיון שהתקיים לפניי ביום 28.10.2024, חזרה באת-כוח העורר על עיקרי טענותיה בכתב, תוך שהודגש כי החלטת בית משפט קמא סותרת את החלטת בית המשפט העליון. מנגד בא-כוח המדינה סמך ידו על החלטת בית המשפט המחוזי ועמד על התסקיר השלילי שהוגש בעניינו של העורר ועל עברו הפלילי; תוך שצוין בהקשר זה כי העורר הורשע לאחרונה גם בעבירה של נהיגה ללא רישיון.

דיון והכרעה

10. לאחר ששקלתי את הדברים, מצאתי כי דין הערר להידחות. נקודת המוצא היא כי נקבע שקיימת תשתית ראייתית לכאורית הקושרת את העורר לעבירות משמעותיות המיוחסות לו בכתב האישום. זאת נלמד כבר מהחלטת השופט כשר, שלצד חולשה ראייתית ספציפית, אישר את דבר קיומן של ראיות לכאורה. יתרה מכך, וזה העיקר בענייננו, כמתואר לעיל, תסקיר

שירות המבחן שהוגש בעניינו של העורר הינו שלילי, באופן שאינו משתמע לשני פנים. בהקשר זה אדגיש, כי לא שוכנעתי שמדובר במקרה בו תסקיר שירות המבחן הינו שלילי נוכח אי קבלת אחריות, מקום בו הנאשם כופר בהאשמות נגדו (להרחבה על אודות ההלכה לפיה, העובדה שנאשם עומד על חפותו בפני שירות המבחן לא תעמוד לו לרועץ במסגרת הארכת מעצרו ראו את שכתבתי בבש"פ 5329/24 שיבלי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (07.07.2024)); אלא שתסקיר שירות המבחן המפורט שהוגש מבהיר, במספר רב של מישורים, מדוע לא ניתן לקיים את תכליות המעצר בעניינו של העורר באמצעי מידתי יותר, שפגיעתו בחירותו פחותה. בנסיבות דנן, אין כל מקום להתערבות בהחלטת בית משפט קמא על יסוד הערר שלפניי.

11. הערר נדחה בזאת.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"ה (29 אוקטובר 2024).

חאלד כבוב
שופט